

Imaginea bibliotecii tot mai frecvent apare în contextul discuțiilor privind supraviețuirea și rezistența în timp a acestei instituții, vârsta căreia se numără cu milenii. Deci, selectarea acestei teme ca prioritară pentru anul 2009 n-a fost întâmplătoare. Discuțiile despre imaginea bibliotecii, despre statutul social al bibliotecarului și al profesiei de bibliotecar în societate, care depind atât de mult de imaginea bibliotecii, se află mereu în vizorul comunității profesionale. Diferite componente ale imaginii au fost puse în dezbatere la diverse întruniri de nivel național și local. Însă, discuțiile de ansamblu pe tema dată au tot fost evitate, justificându-se, probabil, prin complexitatea și diapazonul deosebit de larg al problemei.

La formarea imaginii își aduc contribuția mai mulți factori: poziționarea strategică, spațiile, dotarea, diversitatea resurselor infodocumentare, spectrul produselor, serviciilor, activităților și al facilităților, relațiile cu publicul, implicarea membrilor comunității etc. Însă peste toate tronează bibliotecarul și toată gama de competențe, atitudini, mentalitate, comportament etc. solicitate acestuia.

Anul promovării imaginii bibliotecii publice în comunitate a fost gândit ca o campanie națională de imagine, un fel de „atac frontal”, o undă de șoc, care să scoată în prim-plan acest aspect al activității, atât de important pentru prezentul, dar mai ales pentru viitorul bibliotecii. Toate acestea – în contextul conștientizării faptului că soluționarea problemei nu se face printr-o campanie de un an, ci se realizează sistematic, zi de zi, an de an, folosind toate posibilitățile, cunoștințele, creativitatea și competențele profesionale.

Pentru crearea unei imagini pozitive trebuie să luptăm permanent, pe parcursul întregii activități. Câteodată cu succes, de cele mai multe ori fără, însă spre aceasta trebuie să canalizăm toate eforturile și aspirațiile noastre. Aceasta este sarcina principală a bibliotecarilor, pentru că întreaga activitate până la urmă se soldează cu crearea imaginii, și de noi depinde dacă această imagine este pozitivă sau negativă, precum și care este demersul nostru pentru comunitatea pe care o servim. De imaginea bibliotecii în societate depinde însuși viitorul instituției și implicit viitorul profesiei de bibliotecar. În cazul bibliotecii, ca și în cazul oamenilor, este perfect aplicabilă maxima: „Mai întâi lucrezi pentru nume și mai apoi numele lucrează pentru tine.”

Foarte mulți bibliotecari au acceptat provocarea și au aderat la această mișcare, punând în joc toate posibilitățile, abilitățile, creativitatea, și pe parcursul anului 2009 au realizat lucruri de excepție, acumulând experiențe, idei, practici de calitate etc., care vor influența în timp imaginea bibliotecii.

Există însă un lucru despre care trebuie neapărat să discutăm: faptul că la etapa republicană a concursului Promovarea imaginii bibliotecii publice în comunitate s-au încumetat să participe prea puține biblioteci – un fapt, desigur, extrem de descurajant. Și mai greu este de găsit o explicație pentru pasivitatea manifestată de majoritatea bibliotecilor. Acest fenomen chiar trebuie analizat. Poate că aici se ascunde cheia problemelor noastre. Doar imaginea bibliotecii este direct proporțională cu posibilitățile, dar și cu voința și nivelul de creativitate ale bibliotecarilor. Argumentele aduse de bibliotecari pentru a motiva slaba participare pot fi acceptate, dar numai până la o anumită limită. Printre motivele invocate, cel mai serios este finanțarea insuficientă și de aici tot lanțul care ține imaginea pozitivă pe verticală. Este adevărat că penuria financiară persistă deja de decenii sau, mai bine zis, dintotdeauna și bibliotecile se sufocă ca în anteriorul lui Arvinte. La fel de adevărat este că fără resursele infodocumentare de care au nevoie utilizatorii din aria de servire a bibliotecii, fără echipamentele moderne, care constituie atracția și punctul forte ale oricărei biblioteci, fără mobilier modern și condiții respectabile, fără spațiile adecvate funcțiilor actuale e greu să formezi imaginea pozitivă a bibliotecii. Dar să ne întrebăm: când biblioteca n-a avut probleme, când a avut resursele necesare sau pe care le credem strict necesare pentru buna funcționare? Finanțarea insuficientă este problema problemelor nu de azi și nici de ieri, și nu este numai problema bibliotecilor din R. Moldova. Nicio bibliotecă din lume nu poate afirma că este finanțată la parametrii necesari.

Dar în limita finanțării care totuși a avut loc, ce s-a făcut? Cum au fost cheltuiți acești bani și câtă valoare au adus bibliotecii? – este întrebarea pe care trebuie să și-o pună fiecare. A răzbate prin ceața de nepăsare, care devine dominantă domeniului, este foarte important. Și cu atât mai important este să facem singuri o evaluare a eficienței activității pe care o prestăm. Care este locul bibliotecii în comunitate, cum ne prezentăm în comparație cu bibliotecile din imediata apropiere sau în raport cu alți promotori de informații, cum arătăm în comparație cu media pe țară sau cu recomandările forumurilor internaționale? Cum ne prezentăm în comparație cu alte instituții din comunitate cu care concurăm pentru banul public? Cum suntem percepuți de către membrii comunității? La aceste întrebări trebuia să răspundem pe parcursul anului 2009. Și pe aceste rezultate trebuia să fundamentăm concluziile și recomandările de rigoare în vederea stabilirii strategiei de îmbunătățire a activității și implicit a imaginii pozitive a bibliotecii.

Bugetele și salariile sunt formate conform aceluiași criterii și, deși nu sunt identice nici nu diferă prea mult, în același timp, activitatea și rezultatele obținute diferă enorm. Și atunci, ce putem spune despre bibliotecar ca factor de imagine? De aici trebuie să pornim atunci când ne propunem să întreprindem ceva concret pentru a îmbunătăți imaginea bibliotecii. Să facem o evaluare a potențialului intelectual al instituției, să analizăm nivelul de corespundere a fiecărui angajat postului ocupat, să analizăm dacă persoana în cauză n-ar face mai mult în alt sector de activitate, dacă abilitățile pe care le deține îi permit să fie în contact cu utilizatorii etc. Fără schimbarea mentalității și atitudinii bibliotecarului nu poate fi realizată schimbarea în bine a activității și implicit a imaginii bibliotecii.

Pentru a diminua parțial scuza cu finanțarea insuficientă, invocăm exemplul BM „B.P. Hasdeu”. O dovadă că resursele financiare nu întotdeauna dictează jocul este faptul că, deși finanțarea bibliotecii a fost în anul 2009 cu peste 20% mai mică decât în anul 2008, toți indicatorii principali: utilizatori, vizite, împrumut, utilizatori ca procent de populație și majoritatea indicatorilor de performanță au crescut, în comparație cu 2008. Un indicator care a sporit considerabil și care scoate în evidență eforturile bibliotecii de îmbunătățire a serviciilor pentru public este venitul din surse alternative de finanțare, care a crescut de la 59 900 în 2008 până la 1 194 894 în anul 2009.

Necesarul de resurse pentru funcționarea eficientă a bibliotecii trebuie să se bazeze pe cifre reale, pe situații concrete, și puțini sunt managerii care pot argumenta azi aceste lucruri. Anul promovării imaginii și Concursul republican Promovarea imaginii bibliotecii publice în comunitate a oferit o șansă și, conștient sau nu, dar mulți au trecut pe lângă ea. Să însemne aceasta că mulți dintre colegii noștri s-au declarat învinși în această luptă permanentă sau n-au conștientizat încă importanța imaginii pozitive pentru membrii comunității, din banii cărora este finanțată biblioteca, și pentru factorii politici și cei decizionali, de care, în ultimă instanță, depinde finanțarea și implicit funcționarea bibliotecii.

Este clar deja că biblioteca a pierdut lupta cu alți promotori de informații. Ca depozitari de informații bibliotecile au fost întrecute de internet, dar sunt atâtea alte lucruri pe care utilizatorii le pot face numai în spațiile fizice ale bibliotecilor. Fiecare bibliotecă trebuie să știe să aleagă ce este mai aproape de utilizatorii din aria de servire, care le sunt necesitățile informaționale și de cunoaștere, cu ce-i poate atrage în bibliotecă, cu ce-i poate intriga, uimi, ce ar putea face pentru a-i ajuta să-și îmbunătățească calitatea vieții.

Biblioteca virtuală va crește în proporții indiferent de voința bibliotecarilor, tot mai multe publicații și informații pot fi accesate online și în aceste condiții bibliotecarii își vor centra activitatea pe crearea conținuturilor pe care numai bibliotecile concrete le pot elabora.

Bibliotecarii deja nu mai pot ține pasul cu cei mai mulți dintre utilizatorii reali și potențiali, mai ales cu cei formați ca utilizatori în Era Digitală, iar ei reprezintă viitorul omenirii și implicit viitorul bibliotecii. Poate de aici și conceptul Bibliotecii 2.0 – o altă provocare ce trebuie luată în serios.

Mișcarea Biblioteca 2.0, care reprezintă o combinație de instrumente și atitudini, o nouă modalitate de promovare a serviciilor interactive de bibliotecă, centrate pe necesitățile utilizatorilor, prin intermediul noilor tehnologii de internet și care se bazează pe exploatarea inteligenței colective în crearea conținuturilor și atragerea utilizatorilor în activitatea bibliotecii și în viața comunității este o nouă șansă pentru îmbunătățirea imaginii. Reușita acestei noi mișcări va depinde de faptul cum vom folosi această platformă interactivă pentru a interesa utilizatorii, cum vom ști să axăm resursele infodocumentare pe interesele utilizatorului, cum vom atrage utilizatorii să participe la crearea conținuturilor, cum vom reorienta fluxul informațional ca să circule în orice direcție: de la bibliotecă spre utilizator, de la utilizator spre bibliotecă, de la bibliotecă spre altă bibliotecă, de la utilizator spre alt utilizator și nu în ultimă instanță cum vom ști să gestionăm eficient banii care vor fi tot mai puțini și tot mai greu de obținut.

Imaginea actuală nu este favorabilă nici bibliotecii ca instituție publică, nici profesiei de bibliotecar și fenomenul va lua amploare dacă nu vom face eforturi să schimbăm lucrurile. Tot mai frecvent, noi – bibliotecarii – vom fi puși în situația de a justifica utilitatea bibliotecii și a bibliotecarului în Era Internetului. Într-o lume dominată de hypertexte, care oferă atâtea posibilități, tot mai frecvent vom fi provocați la discuții de felul acesta de reprezentanții mass-media, personalități de ale căror păreri nu putem să nu ținem cont, de decidenții politici și financiari și, desigur, de utilizatorii reali și potențiali. Cât de pregătiți suntem pentru a fi avocații propriei profesii, pentru a face lobby în favoarea bibliotecii, pentru a argumenta că biblioteca nu va putea fi substituită de internet nici acum, nici în viitor, că ceea ce-i lipsește, de fapt, internetului este un bibliotecar care să structureze și să sistematizeze informația, că în internet nu vom găsi nimic din ceea ce nu plasăm noi ca instituții abilitate cu sarcina de a crea conținuturi și a le pune la dispoziția utilizatorilor, indiferent de format, că fără o bibliotecă localitatea ar fi fără suflet, iar oamenii s-ar sufoca în labirintul rețelilor interconectate.

Criza cu care se confruntă societatea se răsfârge nu numai asupra bibliotecilor, dar și asupra utilizatorilor reali și potențiali. Și aici trebuie să se impună biblioteca în calitatea ei de garant al protecției sociale în cultură. Americanii ne oferă și aici un exemplu destul de elocvent. În anul 2008, an de grea criză economică, aproximativ 68% dintre americani dețineau carduri de bibliotecă, semn că ei au ales să se

salveze de criză în biblioteci. Această cifră vorbește despre imaginea pozitivă a bibliotecii în societatea americană.

Pentru a reuși într-o lume atât de mobilă, pentru a ne ține la zi cu schimbările în domeniile care au vreo tangență cu lumea bibliotecară, trebuie să ne mișcăm rapid, să ne schimbăm noi și să anticipăm schimbarea altora. V-ați gândit vreodată, câți bibliotecari lucrează în bibliotecă fără să fie mulțumiți nici de ceea ce fac, nici de condițiile în care activează, nici de salariile pe care le primesc? Câți lucrează în biblioteci ca niște condamnați și nu fac nici cel mai mic efort nici pentru a evada, nici pentru a schimba lucrurile în bine? În atare condiții, nu trebuie să ne supărăm, când ni se spune că în biblioteci au rămas să lucreze numai niște entuziaști irecuperabili care, cu trecerea timpului, rămân tot mai puțini sau niște ratați, care se tem să-și încerce puterile în alte domenii. Această imagine despre noi înșine nu poate să nu se răsfrângă asupra persoanelor cu care interacționăm. Iar ei sunt mulți, foarte mulți și imaginea bibliotecii la crearea căreia își aduc contribuția și bibliotecarii se răsfrânge cu toată puterea negativă asupra bibliotecii și asupra profesiei. Și nu avem nicio garanție că nu se va găsi un alt bibliotecar care, la întrebarea unui ministru „Ce faci?” să răspundă cu: „Aștept să treacă ziua de lucru și să plec acasă.” În anul 1999, când după o asemenea conversație a fost pusă problema comasării bibliotecilor publice cu bibliotecile școlare a fost nevoie de o luptă teribilă în care a fost pus la bătaie tot arsenalul de argumente în favoarea bibliotecii publice. Că s-a reușit atunci încă nu înseamnă că vom reuși și altă dată, mai ales în timpuri zguduite de tot felul de crize, când unicul argument este banul și când bugetul bibliotecii este primul cu care încep toate reducerile financiare.

Cele 15 biblioteci care au fost prezentate pentru etapa republicană a Concursului sunt

• biblioteci comunale / sătești:

- Biblioteca comunală Chișcăreni, raionul Sângerei;
- Biblioteca publică Crihana Veche, raionul Cahul;
- Biblioteca publică Drăgușenii Noi, raionul Hîncești;

• biblioteci raionale:

- Biblioteca Publică Raională „Alexandru Donici”, Orhei;
- Biblioteca Publică Raională „Vasile Alecsandri”, Telenești;
- Biblioteca Publică Raională „ÎPS Antonie Plămădeală”, Hîncești;
- Biblioteca Publică Raională „Mihai Eminescu”, Rezina;
- Biblioteca Publică Raională Anenii Noi;
- Biblioteca Publică Raională Râșcani;
- Biblioteca Publică Raională „Dimitrie Cantemir”, Ungheni;
- Biblioteca Publică Raională „Tamara Isac”, Criuleni;
- Biblioteca Publică Raională Nisporeni, filiala copii;

• biblioteci municipale / orășenești:

- Biblioteca Publică Orășenească Ocnîța;
- Biblioteca Publică Orășenească „Petre Ștefănuță”, Ialoveni;
- Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu”, Chișinău.

Am plasat ultima Biblioteca Municipală din Chișinău pentru că ea, oriunde ar sta, tot prima este!

Din 35 rețele de biblioteci publice, cât numără rețeaua bibliotecilor publice din R. Moldova, doar 15 (sau un pic mai mult de un procent din totalul de 1385 de biblioteci publice) au fost prezentate la etapa republicană a concursului. Nu vom face o analiză a dosarelor prezentate, pentru că, deși sunt diferite prin concepție și prezentare, în linii mari, ele corespund condițiilor și criteriilor stipulate în Regulamentul de organizare și desfășurare a Concursului. Unicul lucru care trebuie precizat este că în procesul de evaluare s-au luat în calcul mai ales realizările anului 2009, deși juriul a fost conștient de faptul că imaginea nu se creează pe parcursul unui an. Etapa raională, municipală a concursului s-a consumat între 1 martie – 30 decembrie 2009 și această perioadă a constituit marele interes. Toți bibliotecarii care au avut curajul să-și facă publică activitatea și s-o pună în vizorul unui juriu sunt conștienți de propria valoare și merită mulțumirile noastre.

Există factori ai imaginii pe care bibliotecarii nu-i pot influența deloc sau îi pot influența doar într-o anumită măsură: spațiile, poziționarea strategică a spațiilor, dotarea cu mobilier și echipamente moderne de informare și comunicare etc. Există însă și alți factori de imagine pe care numai un bibliotecar bun îi poate face să lucreze în favoarea imaginii pozitive a bibliotecii: programul de funcționare, bazat pe necesitățile utilizatorilor din aria de servire; restructurarea și întreținerea spațiilor, amenajările interioare, extinderea și diversificarea serviciilor, experimentarea unor servicii inovatoare, care să intrigue, să uimească, să ademenească utilizatorii.

Foarte puțin explorat este un factor esențial al imaginii și anume relațiile cu publicul și, respectiv, atragerea membrilor comunității, a personalităților la crearea imaginii pozitive a bibliotecii.

O campanie de imagine dă rezultate deosebite mai ales dacă este legată de un jubileu, de o aniversare, de lansarea unei monografii sau altă dată remarcabilă din activitatea bibliotecii. Exemple elocvente, la acest capitol, reprezintă Biblioteca Orășenească Ialoveni, care și-a axat activitățile pe aniversarea a 60-a de la fondare și lansarea monografiei Biblioteca Publică Orășenească „Petre Ștefănuță” Ialoveni și Biblioteca „Ovidius”, filială a BM „B.P. Hasdeu” din Chișinău, care în anul 2009 a marcat 15 ani de la fondare și care s-a plasat pe primul loc la etapa municipală a Concursului.

Un adevăr ce s-a desprins din această campanie de promovare a imaginii, și de care trebuie să ținem seama în viitor, este faptul că fără un program bine gândit și realizat literă cu literă, niște eforturi haotice sunt inutile sau foarte puțin relevante. Programul trebuie să se bazeze pe posibilitățile reale ale bibliotecii, dar și pe nivelul de inventivitate și creativitate al bibliotecarului.

Atunci când pregăteam setul de materiale în ajutor campaniei de promovare a imaginii, trei biblioteci de primă mărime: BNRM, BNC „Ion Creangă” și BM „B.P. Hasdeu” au recomandat și un program-cadru de activități.

În dosarele prezentate la Concurs acest program aproape că nu se regăsește, desigur, cu unele excepții. O excepție fericită reprezintă dosarul prezentat de BM „B.P. Hasdeu”, care este, credem, deosebit de valoros, este culmea responsabilității și un exemplu cum trebuie făcut un lucru pentru a-i asigura reușita. Dosarul prezintă și un exemplu pe baza căruia poți învăța și noi vom păstra acest dosar în colecția de non-publicații a Centrului de informare și documentare în bibliologie, ca model de perfecțiune în elaborarea unei lucrări. Multe dintre formele și metodele biblioteconomice care s-au afirmat în activitatea Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” pot fi preluate de alte biblioteci și adaptate la condițiile și posibilitățile lor. Aici chiar nu este vorba de plagiat, ci de preluarea experienței avansate, care poate salva niște cheltuieli materiale și intelectuale, atât de deficitare astăzi.

Acest dosar este o dovadă grăitoare că biblioteca va rezista în timp, este un exemplu cum trebuie să fie o bibliotecă pentru a se impune comunității; un argument în plus că instituția bibliotecară este indispensabilă societății și implicit – o mână întinsă tuturor bibliotecilor publice; este, dacă vrei, avocatul de care au nevoie toate bibliotecile publice. Această bibliotecă, cu siguranță este prevestitorul Bibliotecii 2.0 ce ne însuflă speranța că pe lângă un Chișinău 2.0 poate avea șanse de viitor și o Moldova 1.0.

Managerii superiori ai BM „B.P. Hasdeu” merită toată lauda, dar și toată grațitudinea noastră. În comunicarea ținută la Simpozionul științific Anul bibliologic 2008 am prezentat argumente statistice care demonstau că BM „B.P. Hasdeu” este lider național în dezvoltarea serviciilor de bibliotecă pentru public. Reușita din anul acesta ne demonstrează că statisticile își au rostul lor și pot scoate în evidență nu numai cantitatea, dar și calitatea.

Cele trei strategii de imagine prin care a trecut BM „B.P. Hasdeu” în ultimii opt ani (2002, 2007, 2009) au avut printre scopuri principale afirmarea bibliotecii în comunitatea chișinăuiană și în cea profesională. Și una, și alta au reușit cu prisosință. Datele statistice și rezultatele sondajelor de opinii demonstrează credibilitatea, fezabilitatea și succesul bibliotecii.

Este adevărat că posibilitățile Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu” din Chișinău nu pot fi comparate cu posibilitățile altor biblioteci, fiecare filială aici este, practic, mai mare decât o bibliotecă raională, însă pentru aceasta sunt indicatorii de performanță care fac posibilă compararea activității bibliotecilor de diferite dimensiuni. Ca nivel de cultură instituțională, responsabilitate, schimbare de mentalitate și atitudini Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” nu are egal și se impune ca model de viitor. Echipa Hasdeu și-a asumat responsabilitatea de a trasa un drum pe care celelalte biblioteci publice vor învăța să-l înnoileze în felul lor potrivit posibilităților, dar și creativității înnăscute sau formate printr-un asiduu efort.

Când lucram la acest material mi-am amintit de basmul lui Geo Bogza despre nașterea lui Mihai Eminescu. Prin exemplul BM „B.P. Hasdeu”, bibliotecarii moldoveni pot să-și vadă sufletul, altfel spus – imaginea de viitor sau culmea unde trebuie să ajungă și, ce-i mai important, cum și ce trebuie să facă pentru a ajunge acolo.

La Seminarul Național 2008, care a trasat ca prioritate a domeniului biblioteconomic pentru anul 2009 promovarea imaginii bibliotecii publice în comunitate, doamna dr. Lidia Kulikovski, directorul general al BM „B.P. Hasdeu”, făcea la comunicarea Domniei Sale un Post-scriptum, în care anticipa o temere vis-à-vis de reușita campaniei. Citez: „Mă tem pentru că orice program lansat la întruniri naționale se dovedește un balon mare, umflat de vorbe și promisiuni, iar undeva la o etapă balonul crapă și după bucuria cu care l-am acceptat vine dezamăgirea, amărăciunea provocată de nepăsarea autorităților și în final resemnarea neputinței noastre de a-i convinge.” Tot acolo, dânsa se întreba precum Aureliu Busuioc în Hronicul Găinarilor: „Până când vom fi atât de indiferenți și lăsători cu ceea ce ne aparține?...” Și a invocat în loc de răspuns un citat din același autor: „Asta-i soarta unui popor care refuză cu încăpățănare să-și toarne lumină în cap!”

Acum, dacă tot am ajuns să punem punct acestui an, anume an, pentru că activitatea de promovare a imaginii nu se termină niciodată, să ne întrebăm, fiecare în parte, dacă în limita responsabilităților ce ne

revin am făcut tot ce a fost posibil, dacă am investit toată experiența, abilitățile, energia, profesionalismul pentru a adăuga valoare bibliotecii și a-i spori imaginea pozitivă în comunitate. Ca și în orice altă lucrare unii dintre noi au muncit și, drept rezultat, „și-au turnat lumină în cap”, dar alții s-au mulțumit cu postura de spectatori și acum nu rămâne decât să-și toarne cenușă. Unii au realizat lucruri frumoase și dosarele prezentate la Concurs stau mărturie, alții au mai ratat încă o șansă, din păcate, una din multe altele.

Fiecare aspect al activității bibliotecare este o parte componentă a imaginii, iar peste toate va trona întotdeauna bibliotecarul ca vector de imagine. Și pe acest aspect trebuie să insistăm și să ne întoarcem ori de câte ori va fi nevoie. De faptul dacă bibliotecarii vor dori și vor ști cum să se schimbe depinde rezistența în timp a bibliotecii.

Dar dincolo de unele nedumeriri, esențial este faptul că într-un an de criză am reușit să păstrăm bibliotecile, să păstrăm potențialul intelectual și cu infrastructura intactă încă putem schimba imaginea și ajunge la cea pe care ne-o dorim. Avem în față o altă provocare, Biblioteca 2.0, și să sperăm că anul bibliologic 2010 va fi unul care să ne bucure mai mult.

Un concurs presupune și menționarea celor mai buni. Însă, indiferent de valoarea materială a mențiunii, pentru profesioniștii adevărați nu mai puțin contează și valoarea morală. Pentru cei care au luat în serios această campanie și au muncit pe parcursul anului 2009 ca să răzbească mai în față, rămâne satisfacția muncii realizate pentru afirmarea profesiei și contribuția adusă la îmbunătățirea imaginii instituției pe care o servim.

Concursul republican Promovarea imaginii bibliotecii publice în comunitate s-a terminat, însă lupta pentru promovarea imaginii pozitive a bibliotecii în comunitate continuă. Este lupta cu care suntem datori profesiei și pe care nu avem dreptul să o pierdem.

Ediția viitoare a Anului Bibliologic va fi una aniversară – 20 de ani ai unui simpozion științific care a însemnat mult pentru dezvoltarea activității bibliotecare în republică. Așa cum dezbaterile se vor axa pe mișcarea Biblioteca 2.0, ar fi frumos să ne facem un cadou și până la această aniversare sau pe urmele ei să publicăm o culegere care să includă experiențele cele mai reușite de implementare în activitatea bibliotecilor a serviciilor specifice Bibliotecii 2.0. Avem la dispoziție un an în care fiecare dintre cele 35 rețele de biblioteci publice să facă ceva concret, să adere la această mișcare care este ziua de mâine a bibliotecii și un vector important de imagine.

*Vera OSOIANU,
director adjunct al BNRM*